

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΤΟΥ Χ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΡΟΣ ΕΧΑΣΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ

Την άγαπούσα, την άγαπούσα τρελλά !...
 Κι' από καιρό τώρα είχα άναγορευθεί *έπισηφίος*... γιά τήν καρδούλα της και ζήτοσα γιά κάποιον *συνδυασμό* οι δυό μας.
 Ως Άρσενιάς αυτή, ήταν υπέρ της *Δημοκρατίας*, ενώ εγώ προτιμούσα να είμαι μόνος και άπόλυτος κύριος, δηλαδή *Μοναρχικός* !
 Τέλος έπειδή μέχρι της στιγμής δεν *ήνικε* πουθενά, άποφάσισε να *έκτεθώ*... μαζί μου.

Κομματάρχης πρώτης τάξεως ! Τό συγκρότημά της ήταν ά-
 τρέναχτο. Κορμί λιγρό, πού ξεπετούσαν, σάν μπομπούκια ά-
 κόμη, γεμάτα χυμούς και άνοιξι, κάτι σχήματα γλαφυρότατα και
 έρεθιστικά.

Μάτια πού αισθανόμουνα να σέ περνά η γλύκα τους σέ όλο σου τό σώμα, και κάτι χείλη πού τά φιλούσες και μεθύσες όλυμπιο μεθύσι, σάν να έβινες όλόγλυκο κόκκινο κρασί, μέσα σέ κουπες από ροδοφύλλα φια-
 ομένες.

Χαριτωβλέφαρη, μέ στόμα πού άνοιγό-
 ταν σάν λουλουδάκι από ροδιά. Τά δοντά-
 κια της μά σειρά από κρινόκια, πού έβρι
 μέσα φτώφαν.

Ζαχαρωζωμένη και παχουλή, παχου-
 λούτσικη σάν κουκουάρα. Γλυκύτερη από
 λουκοίμι σιρανό και πιπεράτη σάν σαμπά-
 νια. Έπιθερμιά πού άσπρη από μάργαρο και
 πού λιγουρευτή και πού όρεχτική από μυζι-
 θρα. Είχε μά *έλξησα* πού τή φιλούσες και
 έρωταζες :

*Είχα έκταθεί ύπο-
 ψήφιος γιά τήν καρ-
 διά της.*

— Έμπρός, φέρε μας από τά ίδια !
 Είχε κάμει και ένα *συνδυασμό*... χρωμά-
 των, πού σ' *έτρέλλαινε* ! Αύτά όλα της δί-
 ναν *μά ίσχυ άκαταγώνιστη*. Τό καπέλάκι της, καθώς ήταν γερ-
 μένο, νόμιζες πώς ήταν καρμανιόλα της Δημοκρατίας, πού σέ έσα-
 ρε, και τό στενό της μόδας φουστάνι της, άφηνε να φαίνονται ό-
 λες της ή λαχταριστές γραμμές.

Ήταν είπα... *δημοκρατική*, ήταν και *Βασιλική*, μέχρι μουλόυ
 όστέων... έννεκα του όνοματός της. Ναι, Βασιλικούλα τήν έλεγαν.
 Και μέ είχε κυριολεκτικά ξετρελλάνει. Θά μπορούσα να διαγρά-
 ξω γι' αυτή και *Βασιλοκτονία* ! Γιατί, όπως σάς είπα, ήθελα να
 είμαι άποκλειστικώς και άπόλυτος *Μονάρχης* της !

Υπέβλεπα πολύ κάποιον Παύλο, πού τήν *έτριγύριζε* και πού
έγώ τόν έλεγα... Φαύλο !

— Πρόσχε, τής είπα μά μέρα, γιατί προδίδες τό *ερωτότερο*
των αισθημάτων σου. Θά σά... *μαυρίσω* στό ξύλο !...

— Πώς ;
 — Νά, κλίνεις υπέρ τής... *Φαυλοκρατίας* ! αυτή δέν εινε *έ-
 κλογή* !

— Είμαι υπέρ των *δικαιωμάτων* του λαού επί τής καρδιάς
 μου ! άπήντησε.

— Θά κάνω *στάσιον*... φιλημάτων και *ένστασιον* κατά τής *έκλο-
 γής* σου, άποκρίθηκα. Θά χειροδικήσω και θά κάω στήν... *έπιφυ-
 λακή* !

***

Τέλος πάντων έφρασαν ή στιγμή της ένασχέσεως των *ύπισταων*
δικαιωμάτων μου... τών *έρωτικών*.

Συναντηθήκαμε στήν αθήν της, παρ' όλο τόν φόβο του *Σε-
 φάνου*, του γαμηλιού στεφανου, ό όπολος σίγουρα μέ *ίπεριμενε*
έάν συλαβιμάνομην.

Κ' ή ψηφοφορία άρχισε.
 Φιλούσα, φιλούσα θιφασμένους τά μαύρα τά ματάκια της, τά
 μαύρα τά μαλλιά της.

— Μέ καταψηφίζεις ! Μού *έφάναξε*.

— Πώς ;

— Φιλεις όλο στά *μαύρα* !

Ριχτηκα τότε κι' άρχισα να φιλώ τόν άσπρο της λαιμό, μή
 χορταίνοντας.

— Έτσι μπράβο ! Στά *άσπρα*, μούπε αυτή ή τσαχπία.

— Ψηφίζω γραμμή όλο τόν συνδυασμό ! φώναξε *έγώ* προχω-
 ρώντας παρακάτω.

Και χοροδία θειον νεκτόρ στα λακκάκια της, μεθύοσα στού
 τραχήλου της τίς μυραδιάς, έβρινα και πέθαινα και κραιπαλούσα,
κομματικήν κραιπαλήν,
έπί τής τρυφεράς και
δροσερής σαρκός της.

— Άσπρο, παντού
 άσπρο !... *έτραύλιζα* ζα-
 λισμένος.

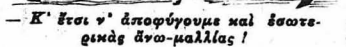
— Τράβα κορδόν !
 ψιθύριζε αυτή σβόνουσα.

— Έτραβήξα. *σάμα*.

— Και τήν *έλλα* !

— Άλήθεια τή λη-
 μόννησα ! Στάσου να
 τήν... ψηφίσω κι' αυτή.

— Κ' *έτσι* ν' *άποφύγομαι* και *έσωσε-
 ρικιάς* άνω-μαλλιάς !

Έγινε κατόπιν ή *διαλογή*. Στά μαύρα (μάτια, φρύδια και μαλ-
 λιά) είχα βώσει 200 μόνον φιλιά. Στά λευκά χιλιάδες τά... φιλή-
 ματα !

Είχα ψηφίσει όμως και τά κόκκινα... χείλακια της. Χείλη κου-
 μουνιστικά. Γιατί να μην τά ψηφίσης ;

Ήσαν όμως και μερικά... κομμάτια στα όποια *ήρηθήην* *ψη-
 φον*. Πού νά προφθάση κανείς τόσα τμήματα !...

— Ν' άνοκουνώσομε τ' *άποτελέσματα* ; με *ρώτησε*.

— Όχι ! Αύτά *γίνονται* *αίσθητά* στό λαό άργότερα, τής είπα.

— Κοί κόπε θα μέ πάρης ; *ρώτησε*.

— Ω ! άν σέ πάρω θα παχύνης σάν
εσρέια περιφέρεια ! *ας* προτιμήσομε τό
 καθεστώς.

— Όστε μ' εύρίσκεις τελείαν, *άναλογι-
 κήν* !

— Υπέροχο.

Έτσι περνούσα βουτηγμένος μέσα σέ
κομματικήν άκαλασίαν, σάν πούρος πατρι-
 ώτης. Ήμουν εύτυχής !

Όταν ένα πρωί *έξυπνησα* και *έτριβα* τά
 μάτια μου.

Μού *έγραψε* ότι *διαλύει* τάς *μεταξύ* μας
σχέσεις και ότι μέ θέτει σ' *άπόσταση* !
 Συντετριμμένος *έτρεξα* στό σπι-
 τι της.

— Τι γίνεται *έδώ*, *ρώτησα*.

— *Έγκαθάρισες* τής... καρδι-
 ας μου ! μούπε.

— Μά εινε φοβερόν ! *άνε-
 κραξα*.

— Άπεναντίας εινε φυσικότα-
 τaton.

— Πώς ;

— Έτσι εινε. Σ' *έπέλησες*
 τώρα καιά. Πρέπει να *έρθουν* *νέ-
 οι* *άδερφες* !

— Μωρέ *άμάν* !

— Τίποτε θ' *άναγεννήσομεν* τήν Χώραν !

— Θά μέ *κάνης* να γίνω *αδάλλατος*. Γίνεσαι λοιπόν... *λαϊ-
 κή* ; Θά σέ φονεύσω !

— Κόψε *όπως* σου *άρέσει*.

Μού ήρθε να τήν *άρπάξω* από τά μαλλιά, *άλλά* *έκρατήθηκα*
 γιά ν' *άποφύγω* τάς *έσωτερικάς άνωμαλλιάς* και γιά να μη νομί-
 σουν πώς *άνήκο* στό κόμμα των... *έλευθεροπαρεφρόνων* !

— Και δέν *σκέπτεσαι*, τής είπα, τήν κοινήν γνώμην, τήν *Ευ-
 ρώπην*, τάς *Δυνάμεις*, τι θά πούν ;

— Οι *δικές* σου *δυνάμεις* δέν *λένε* τίποτε. Και γι' αυτό σ' *έγ-
 κατέλειψα* !

— Μά μέ *έκθέτεις* ; Με *διαγράφεις* *έτσι* από τούς *έπισήμους*
συνδυασμούς ;

— Νά βής μόν *άλλη* να παρηγορηθής.

— Τό *δισ* *έξαμαρτείν* ούκ *άνηρός* σοφού !

— Τό *δισ* *έξαμαρτείν* ούκ *άνηρός* σοφού, *άλλά* [τό *πολλάκις* *έ-
 ξαμαρτείν* *έστιν* *άνηρός*... *Σοφολή* !

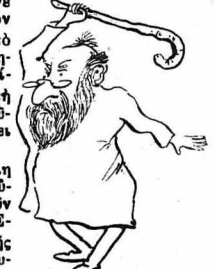
Ύπεχώρησα *άνασωνών* :

— Άλλοί, άλλοί, *Σακαλή* και τρίς άλλοί !

Σταμ. Σταμ.

Η ΠΡΑΙΟΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

Ή καλαισθησία εινε πράγμα έντελώς σχετικό. Εινε συνεπώς
 διαφορετική στους διαφόρους λαούς. Στην Κίνα *έξαφνα* ή γυναίκες
 παραμορφώνουν τά πόδια τους γιά να τά *έπειδή* νομίζουν ότι τά *μικρά* πόδια εινε
 όφρατα. Στην Παρουβία *πάλι* ή φυλή των
 Ούμαγκούα *συμπιέζει* και *μικραίνει* τό
 κρανίο των παιδιών, μόλις *αυτά* γεννη-
 θούν. Μερικές *έθαγενείς* των Ίνδιων *σχι-
 ζουν* τή *μήτη* τους και *περνούν* σ' αυτή
 ένα *στερογγύλο* κριό ή ένα *ξύλινο* κηρού-
 νι, γιάτι νομίζουν πώς *αυτό* τίς *κάνει*
ώφρατες.

Άλλες *φυλές* *πάλι*, *τριπάνε* να χείλη
 τους. Οι Γροιλλανδοί *κολοβώνουν* τά *αύ-
 τιά* τους, *ένώ* οι *Εύρωπαίοι* τά *τριφυτύν*
 και τούς *περνούν* χρυσά σπουλαρίκια. Έ-
 πίσης στό *Άννάμ* και σέ *πολλά* μέρη τής
Άσίας γιά να *θασηρθή* *ώφρατα* μία γυ-
 ναίκα *πρέπει* να *ζυγίξη* τουλάχιστον 80
όκάδας !...

Εάν μής *πίδανε* !